

finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor overøvrigheden træffer beslutning om inddragelse under åndssvageforsorg af sådanne åndssvage, hvis tilstand rummer fare for retssikkerheden.“

I henhold til lov nr. 171 af 16. maj 1934 om foranstaltninger vedrørende åndssvage er det vedkommende åndssvageanstalts ledelse (o: bestyrelse), der i første instans træffer afgørelse om inddragelse under åndssvageforsorg og om udskrivning af forsorgen. Ledelsens afgørelse kan indbringes for socialministeren, hvis afgørelse er endelig. Nærværende lov tilsigter at bringe loven af 16. maj 1934 i overensstemmelse med grundlovens § 71, stk. 6, om domstolsprøvelse.

Domstolsprøvelsen omfatter alene spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende med rette inddrages eller holdes *under forsorg*. Retten er således ikke kompetent til at bedømme spørgsmålet om forsorgens art, f. eks. om patienten skal være i anstalt eller kan anbringes i kontrolleret familiepleje under vedkommende anstalts tilsyn.

Samtidig med at domstolsprøvelsen gennemføres, har man ladet den nuværende lovs bestemmelse om, at anstaltsledelsens beslutning om anbringelse eller tilbageholdelse under forsorg kan indbringes for socialministeriet, bortfalde.

Det anføres i lovforslagets bemærkninger, at der ved lovforslaget kun tilsigtes tilvejebragt de ændringer, der er en *nødvendig* følge af den nye grundlovs § 71, stk. 6. Der er overvejelser i gang om at nedsætte et udvalg, som skal behandle eventuelle yderligere ændringer i åndssvage-loven og åndssvageforsorgens problemer i det hele taget.

Lovforslaget fik ved 1. behandling en velvillig modtagelse i folketinget og henvistes til det udvalg, der behandlede komplekset af lovforslag vedrørende administrativ frihedsberøvelse.

Efter at udvalget fra socialministeren havde modtaget en række oplysninger, der er optrykt som bilag til betænkningen, om enkeltheder i de foreslåede nye regler, indstillede det forslaget til vedtagelse, dog med den ændring, at loven skal *optages til revision i folketingsåret 1957—58*.

Ved 2. behandling oplyste udvalgets ordfører, at der faktisk ikke forekommer protester mod inddragelse under åndssvageforsorg. Socialministeren havde overfor udvalget givet tilsagn om, at hvis der skulle fremkomme protest imod en beslutning om inddragelse, vil man ikke effektuere denne, før sagen er færdigbehandlet i vedkommende ret.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt.
